

VED HØSTFESTEN

paa

Sindssygeanstalten ved Aarhus

Den 10 Oktober 1908.

Høstsang:

Marken er mejet, og Høet er høstet,
Kornet staar i Lader og Høet staar i Hæs,
Se Frugten er plukket, og Træet er rystet,
Og nu er vi hjemfærdig med det sidste Læs;
 Rev vi Marken let,
 Er det gammel Ret,
Fuglen og den Fattige skal ogsaa være mæt.

Rapsen er ude og den skal vi skære,
Rapper jer med Rapsen lad det bare gaa lidt rask;
Og binder saa Kransen til Høstgudens Ære,
Hej! Kammerat, nu kommer Humlen sa' Per Brask;
 Flet nu Korn i Krans,
 Hurra! hertillands
Slutter Høsten altid med et Gilde og en Dans.

Loen er Balsal, vor Smed Musikanter,
Karle, hvorfor staar I der om Varerne i Flok?
Nej, skynd Jer og dans lad mig se I galant' er
Har vi ikke nyskelige Pigebørn nok!
 Henved to til Mands,
 Hurra her tillands
Slutter Høsten altid med et Gilde og en Dans.

For Kvinden:

Sparsomt i Norden Blomster vi finde
Farven er bleg og kun svag deres Duft,
Blomsten hos os er den dejlige Kvinde
Frodigst hun gror i den nordiske Luft;
Hende vi elske, mens Hjertet det slaar,
Hende vi prise, mens Læben formaar;
Lokkerne bløde og Væksten den slanke,
Klang i sin Stemme og Mildhed i Blik,
Ild i sit Hjerte, og Renhed i Tanke,
Det hun i Arv efter Moderen fik.

KONCERT

I JYDSKE ASYLS HAVE FREDAGEN DEN 22 JULI 1910

FRA KL. 4 — 6.

MUSIKPROGRAM:

(Musikdirektør L. Makwarth.)

1. Riberhus March	FRØHLICH.
2. Ringelreih'n	LEO FALB.
3. Vals af Op: „Dollarprinsessen“	—
4. „La petite Aarhussienne“	MAKWARTH.
5. San Antonio	ALSTYNE.
6. Jens Vejmand	CARL NIELSEN.
7. Jeannette i den grønne Skov	BROWN.
8. Potpourri over danske Krigs- og Soldatersange	CARL HANSEN.
9. Visen om Dorte	KALMANN.
10. Vals af „Høstmanøvrer“	—
11. Regnbuen	WENDRIK.
12. „Hobomoko“ Indianer Romance	REEVES.
13. Aarhus Tappenstreg	C. C. MØLLER.
14. Nationalsangen	ROGERT.

Hr. Nørregaards Fødselsdag.

Melodi : Højt fra Træets grønne Top.

Det nye Aar er kommet,
Og vi saa det gerne!
Julen er forsvundet,
Bryder her vor Hjerne
Med at finde noget nyt,
Som vi saa kan bruge tit
Mest til Fødselsdagen.
Ja, der har vi Kagen!

Med Aaret, som er stundet,
Har vi Fødselsdagen.
Aarene er rundet.
Til Lykke Ven med Dagen!
Det, vi ønsker gerne her,
Er et rigtigt flot Snevejr,
Samt mange Aar maa blive
Dig Nørregaard tilskrevet!

Hr. Sørensens Fødselsdag.

Melodi : I Skoven skulde vær Gilde.

I Stuen skulde vær Gilde
Og det for Sørensen,
som vi saa gerne vilde
Paa Fødselsdagen
Ret ønske med vor Tunge,
Imens vi vil sjunge,
1 : Til Lykke da med Dagen,
som nu er kommet! : 1

Han varter os saa mange
Og derfor hav da Tak!
Naar Dagene bli'r lange,
han løfter her sin Nak';
Men Maden faar vi gerne.
Han smiler ganske lunt
1 : Og vil saa gerne hjælpe til
At fodre alle os : 1

Hr, Henrichsens Fødselsdag.

Melodi : Sørens Far har Penge,

Hr. Henrichsen har Penge,
Og disse vil vel vare saa
Da længe;
Men ingen store Renter da.
1 : Pengene her vil givel 1
Han gemmer dem saa længe
At disse bliver skimlet let
Af Ælde!
Til Lykke da med Dagen du,
1 : Saa nu med Fødselsdagen! : 1

Søndag.

Melodi : Je' kommer li' fra Svendborg a'
 Je' kommer li' fra Hadsten a'.
 Goddaw! Goddaw! Goddaw!
 Det va' da li' den Søndaw da.
 Je' ønsker jer Goddaw!
 Jeg oplevet meget har,
 Da siden vi vall sidst
 Saa ønsked' saa Goddaw! Goddaw
 Aa det o Søndaw!

Je' fik den Pige netop kær.
 Goddaw! Goddaw! Goddaw!
 Hun va' det søde Stykke Liv
 Paa Hverdaw aa Søndaw,
 Men end skøn i Søndavstøw.
 Aa det o Søndaw.
 Je' ønske hende vall Goddaw!
 Aa det va' Søndaw!

Hun grinte saa, som Piger gør.
 Goddaw! Goddaw! Goddaw!
 Og det va' paa en Søndaw,
 Aa hun sagde ret Goddaw!
 Je' saa o hend', aa hun o mæ
 Og sø, at je' sku' med,
 Je' tog da saa aa fulle hend',
 Og det va' Søndaw,

Saa jek vi sammen beje tow
 Goddaw! Goddaw! Goddaw!
 Aa loved saa med megen Sjøv
 Hinanden Venskab saa:
 Ja nu æ det jo dæ og mæ
 Dæ nu ska saa a Stej
 Vi sagde da Goddaw! Goddaw!
 Paa denne Søndaw.

Vi træffes vall igen vall saa!
 Goddaw! Goddaw! Goddaw!
 Vi maa vall tænke netop paa
 Det æ nu Søndaw.
 Ja, vi har manne manne Gaang
 Da sagt paa samme Daw
 Goddaw! Goddaw! Goddaw! Goddaw!
 Nu det o Søndaw.

"Før By og Løn."

Vi har i Januar allerede haft to frivillige
Theater - aftener for vort eget lille Theater, og
en rigtig kortestemt Friskdanser, Dr. Hørg-
dallier, leders og ved sit usædvanlige Spil til
det gode Resultat.

Man havde, frøden at være Theatret (og
Løge) en tredje Alissien her for Stedet: men-
lig som Redaktør af "Lydske ityle Aftenbe-
ring." Bladet er ikke særlig udtrent og har al-
tid manglet gode Uledarbejdere. Men det er
en god Løge, som vi vistnok er ene om. I
hvert Fald ved jeg ikke af, at de andre Ustret-
ter kan flutte sig med egen Presse.

Stillingen som Redaktør kan dog ikke sam-
menlignes med Stillingen som Theatret.
Denne ligger med højrestet Bifald og Berus-
bar, og Læsningen skifter med et Guld og en
Vands. Men man må se med et tilsædigt: "Hvor-
mer der snart et nyt Nr. af "Aftenbe-
ring"? - "Men hvert sædant Spørgsmål er Løn for vor
Redaktør og ansprede ham til at give sin Tid
og sin Flid til Læsningens Underholdning.

Da man insidertid, som alle unge Alissier,
biggede efter Lønfrøjsjelse, vil vi - jeg tror
for flerees Vegne - frøje vor Tak til for de Lønne
Lønfortællinger og de mange gode Vers, her
skendte til Bladet.

Forhørentlig hender Postvæsenet hans megen-
de itresse, ser dette Nr. af den lille itis Lønne
ham i Glende. G. Lønne

Stær gammelt mod nyt,
rank Vig, unge, og lyt
ej dit frejdige Hærb med Erfaring og Loville.
Brug dit eget Skimpas,
her i Verden er Plads
for enhver, som har Evne og Kraft til at ville.
Og kæntrer din Skude for ærkeste Grunde,
hjør og blødet, forsøg andre Hove og Grunde.
Løft kun Hovedet frit!
Kæm intet har lidt,
har du fulgt mine Stjerner og styret saa ståt,
som du kunde.

Stær gammelt mod nyt,
stands da, unge, og lyt
til en Tid, som blev levet, mens du var i Dugge.
Der blev atlejede og set,
handlet dygtigt og stort,
mens du leved søgløst med Hæfhest og Tude.
Når din Tid er inde til Huset at bygge,
hvis skæmmende Tid skal din Livsefter skygge,
skal i dette dit Hjem
da for alle derne Gern —
thi i dem var den sidste, mærke og den re-
-neste Lykke.

Emil flyttede sin Stol tæt hen til min, og vi frødykede os i en hviskende Samtale om Emma, som jeg havde truffet i et Selskab hos en Gårdejermand, og som Emil kendte lidt til, da hans Fader og Gårdejermanden var Gæstgæster. Da betragte og højtidsstemte var vi, at vi ikke vendte "Bøffens" nydigtede Strofer: "Emil og Johan er li'som David og Jonathan —" der blev sunget med skingrende Stemme udenfor Døren. Da "Bøffen" ingen Virkninger sporede af sit Indgreb, blev han trist og gik sin Vej, og vi fik Ro til at fortsætte vor Samtale.

"Hvad vil du gøre, Johan?"

"Jeg ved det ikke. Invitere hende herhjem kan slet ikke nytte at spekulere på. Sofie og Louise er jo heller et Par spottede Skoletøser."

~~En Børns - Erindring~~
 Strømerens "Det".

Min bedste Ven i Gårdejerens hede Emil Holm. Han var eneste Søn af en velhavende Tørfabrikant, men havde fem ældre Søstre. Han blev hurtigt meget strengt i Gjemmet, og jeg var den eneste, han fik Lov til at singere, da Fabrikanten ansaa mig for en usædvanlig skikkeligt Dreng. Når vi jeg var hjemme hos Emil, sad vi stue og stille i den store Dagligstue og bladede i illustrerede Bøger, medens Søstrene broderede, og Hr. Holm læste Aviser. Hvad der fremsæde mig med al denne Gædsomhed, var oftest skredet, som bequede af Assieter med Pøllepølse, og andre Gørligheder. Det var meget an-

Det end den evindelige Østerrødt hjem-
me, og jeg havde i de lange Tinner strø-
dig det lykkelige Ønsket for Gje, naar
Glokken slog syv, og Hr. Gløse faldede
Avisen sammen, medens den sidste
Fatter arbejdede Tøren til Spisestuen.

Gjensure hos os gik det ikke saa sirligt,
men adskilligt søssomme til. Fra
et Børnkammer - et Flags Pølterkam-
mer - havde jeg installeret mig med
mine ellerskabsbøger, Kæmper og Glas
med Vandkølue, Hænderstjyle og andre
Brevlitter. Der blev Emil stredt kækhet
ind, særst han kom, og Tøren om-
hyggelig læst, da vi ikke vilde have
noget at gøre med "Tösen" - mine
Sister - eller med "Böffen" - min
yngre Brøder. De havde sig ved at

demme fra Tøren og række fløve Viltighe-
der ind gennem Høglekullet, lige til
jeg gjorde et Udfald med Linsen og
jeg dem fra Fløgt.

I dette Tilflugtssted sad vi en Dag og
betragtede min sidste Afvisitser, en
mægtig Vandkølue. Alle Tæsker var
dog ikke hos Vidunderet, og jeg afbrød
Emils Betragtninger derover ved at
sige:

"Jeg skal fortælle Dig noget. Men Du
maa love ikke at give Dig til at grine."
"Ved Gud!"

"Jeg er forelsket." Andelsø Tæsked. Om-
sider hvisker Emil:

"I hvem?"

"I Emma Petersen." Emma var Fatter
af en Gløseammer i Gøthergade og
tre år ældre end jeg.

"Skriv til hende".

Jeg gjorde et Glasp for Hsten. "Ved Gud! Du siger noget - - men om hvad? Glæde synes Du, jeg skal skrive?"

Emil grædende. "Skriv et Brev og s'at 'I' er derneden."

"Det kan jeg ikke; saa mere du hjælpe mig!"

"Jeg kan heller ikke."

Vi faldt sammen og stode tungsomt for Vandskoven. Alled et vedtø Emil:

"Skriv og bed hende om de Gode, som det er bleven usikkert."

Jeg greb begejstret Ideen, og vi bequante os at udarbejde Brevet. Efter at en adresse Papir var s'at, blev vi strændede ved følgende Skrivelse: "Friske Emner! En hengiven Beundrer hader, at De vil spase for Kongens Hysteri, Christen-

kunde tale uforstyret sammen. Dermed
 prise Studentens Lyse Haar (som fire år
 kunde jeg nok saa at blive Student) samt
 i det hele taget sige alt det fordelagtige om
 mig, som han kunde finde paa. Enden om-
 delise maade vi seer fra den norske Lærstol-
 tenkbrøgside. Der var ingen Damer at see -
 derimod to brede Thibkelder, som kom os
 langsomt i ødsle. allehans, villielise
 gik vi frem - som to Lussfugle med
 Slangens selske Gub - og kommede i de-
 mense for Hørhemmeren og Emils
 Fader. Denne halede, i mørk Træsked,
 afsted med min uheldelige Ven, medens
 Hørhemmeren reglerede mig med et
 tryk som Fløb, sætted Drenge s. s. v.
 og som afslektning en kraftig Grefigen
 ledsaget af
 mine Vtfskeds - Ordene: "Du kan Du se

brøgsiden, for Onsdag Eftermiddag 1766.
 Han vil os være lykkelig ved at møde Dem.
 Iskan Leend:

Det blev renskrevet for mit fineste, Lysegraa
 Brevspis og lagt i Lusskudet; men see
 han det værste - vi havde hverken Træsker
 he eller Penge. Den Udvæj at tigge hos alle-
 der var strøffet - jeg havde benyttet den
 for det i den sidste Tid - saa der var ikke
 andet at gøre end at medsende mig
 til at halede for Sofie, som var saa usædvanlig,
 at hun altid var ved alleffem.

"Vil Du see min Værdstid?" spurgte jeg
 venligt.
 "Er der noget at see ved den? Uh! den
 er forresten usædvanlig."
 "Kan Du lerne mig fem Gre? Du skal
 for dem egen."
 "Det hørd?"

she hjem med den."

Jeg luskede hjem -- kramderrende sy
dybt ydmyget. Thi -- ah! Guds men sy
medes kun i et sære fjernst Perspek-
tiv.

Glædeliges Glædeligheder havde faaet
dys sin Stevnesidet, fik jeg stadig
at vide. Fabrikstens Anvendelse skyld-
tes derimod et ^{ulykkeligt} ~~usædligt~~ tilfældigt allide
mellem de to gamle Glædeligheder.

Emil var jeg herefter kun i Gode. at
Omkring med mig varstede Guldgilt-
var bleven hans forbehold. Senere kom vi
helt fra hinanden; men da jeg forle-
den var hans Dren under Faderens
gamle Forretning, varst denne lille
Episode for osse Trengende mig i Gode.

og nu bare jeg lalle kære:
ter la la, ter la la ---

Visen gjorde kolossal Lykke og snart gen-
tages nr. 15' Gang.

Forfatteren er den unge Carl Is'ller, Des-
cendent i lige Linie af den berømte Glams-
vist, hvis udsidelige Værk: „Paa Farten“ er
kendt af alle.

Besynnderligt nok er der ikke videre Fort
i Descendenten. Af sin Samtid er han
bedst kendt som Redaktør af Ugebladet
„Lyset“, der byder sine Læsere en Række
spændende Noveller, og med nogenlun-
de Regelmæssighed udgør hver uende
et Brev.

Da vor Konstitutioner hverken tæller Ts-
karsq eller Soler for Glamsvists, for-
lød vi Gildet inden Hansens Begyndelse

af Gydske stysls

Glams - Glams.

Glamsvister.

Vi var forrige Søndag til Glamsvister for den
Gard for stunger, hvor vi plejer at fejre
denne stemningsfulde Højtid. Vi elsker
Jyller og fredelig Glamsvist. Og kan man
tanke sig noget mere idyllisk end denne
Fest, hvor hele Familien - lige fra Old-
møder til det mindste Børn - er bænket
sammen med de unge, rødmossede
Figer og uske, solbrændte Karle?

- Vi var allertil Glamsvister for stunger.
Omkring Bordene sad, kun regnet, 600
stammer.

— Er de alle Gløstfolk? — spurgte vi forbræ-
set. — Ikke de allermindste ikke — svarede
vort Vært. — Isen de Sverige altså? —

Vort Vært smilede snerbærende. — Høve
Hluds — Hans, har vi ikke alle noget med
Gløsten at gøre? spiser vi for Exempel
ikke det Brød, som er Resultatet af frie-
ge deres Gløst? — De enkelte hilsende
og med Familielykken. Bordene var pynt-
et med Grønt og Rødt og mange andre
spiselige Sager. Husbunden talte for
Folkene, og Folkene talte for Husbunden.
Efter enhver sådan Søndag prædica-
ger beder vi til, at der aldrig mere sp-
vinder en idland.

De Taleme var endt, blev der afbrudt

følgende

Gløstweise

(alle de: Julia koppen —)

Og idrøken den var ganske fuld,
alle ja lever af idrøkens Guld.
Og hørte — ja, det kan enhver,
høre de ved, hvordan den skær:
ter la la, ter la la — —

Den slet er lygt tilrette vel
til et Gilde med Fynd og Lusk.
Hvem prømmer der det største Spræl?
Jh, heeres! det gør jeg sel'.
ter la la, ter la la — —

eller spørg ej, hvordan dansen gik,
som jeg sæt og hørte fik —
jeg husker ej det mindste Gæst,

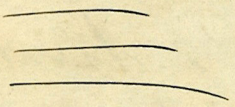
"Før By og Equ."

Høndag d. 23de Oktober afholdt Assistenten
 sit sædvanlige store Gæstgilde — den
 eneste Højtid i året, ved hvilken
 Stedets hele ~~svirkende~~ Personale er
 samlet til Fest. Og ikke alene selve
 Personalet. De gifte Folk har Huse og
 Børn med; Familierne deres Gles-
 stand.

I den foregik Spisningen for Festsaa-
 len, hvor der var et heldigt Overryk-
 ment i Anledning til tidligere år,
 da der havde blev spist og drosset i Gyn-
 nestekøkkenet. Der stod dette friskt og stors-
 lende af Lys, prægt til et smukt de
 Væsen.

Ved Bordet, eller veltare Bordene, var Hver

ingen meget lidelig, og hertil bidrog for
en stor Del en splintermig Høstveie, som
vi aftrykker, og vedhænger af Blandets Læ-
sere jo ikke overværede Fester.

At Lungen skyldes en af de unge Læger,
som betragtes som en offentlig Glemme-
lighed. Thi der der lød et: Fæfatteren leve!
som ingen i Sveid som, hvor de skulde
henvende sig med Gnsket.

Efter Boret gik Trusen med Liv og Hyst
og afbrødt først hændt allegerstændig.
den "det store Høstgilde" er ogsaa etarets
største og glædeste Begivenhed.

097-068

For Behandling og Forplejning i Hospitalets Forplejningsklasse af Patienten

.....
er D. D. modtaget Betaling for Tiden fra

til med Kr. Ø.

samt Refusion af Extraudlæg if. vedl. **Kvittering**

og - - Portoudlæg

Ialt **Kr.** **Ø.**

skriver **Kroner** **Øre**

Sindssygehospitalet ved Aarhus, den

191

Noteret:

Bogholder.

Forvalter og Kasserer.

097-070

Bespisningskontoen
til
Sindssygeanstalten ved Aarhus.

Anstaltens Køer have i Maaned afgivet til

Brug i Husholdningen:

..... Potter sød Mælk á Øre Kr. Øre

Sindssygeanstalten ved Aarhus d. 190 .

097-071

KASSERERKONTORET
SINDSSYGEHOSPITALET VED AARHUS,

den 191 .

Hoslagt følger *for* *Maaaned 191* *med*

Kr. Ore

Fil

097-073

For Vedligeholdelse af Linned og Undertøj m. v. tilhørende Patienten

.....
er betalt fra Kr. Ø.

Sindssygeanstalten ved Aarhus, i

Noteret:

Bogholder.

Forvalter og Kasserer

097-073

For Vedligeholdelse af Linned og Undertøj m. v. tilhørende Patienten

.....
er betalt fra Kr. Ø.

Sindssygehospitalet ved Aarhus i

Noteret:

Bogholder.

Forvalter og Kasserer

For Vedligeholdelse af Linned og Undertøj m. v. tilhørende Patienten

.....
er betalt fra Kr. Ø.

Sindssygehospitalet ved Aarhus, i

Noteret:

Bogholder.

Forvalter og Kasserer

097-074

BOGHOLDERKONTORET VED
SINDSSYGEHOSPITALET VED AARHUS,
PR. RISSKOV ST.

d. _____ 192 .

I Anledning af at _____

den _____ 192 er _____ Hospitalet, bliver der af den
for _____ Behandling og Forplejning erlagte Forudbetaling at tilbagebetale
for Tiden fra _____ 192 til _____ 192 o: for _____
Dage à _____ Øre _____ Kr. _____ Øre.

Bestemmelser

for Antagelse af Elever ved Sinds- sygeplejen i Sindssygehospitalet ved Aarhus.

Som Elever i Sindssygepleje antages Mænd (som Regel kun mellem 20 og 35 Aar) og Kvinder (som Regel mellem 18 og 30 Aar), der har Lyst til Gerningen. Vedkommende maa have et godt Helbred, navnlig ikke lide eller have lidt af stærk Nervøsitet eller Sindssygdom.

Ingen kan faa Ansættelse som Plejer eller Plejerske uden at have dansk Indfødsret.

Til Hospitalets Overlæge indsendes en af Vedkommende selv skrevet Ansøgning, hvortil Blanket faas paa Hospitalets Kontor.

Til Grund for nedenstaaende Bestemmelser ligger „Lov af 17 Maj 1916 om Plejeforholdene paa Statens Sindssygehospitaler,“ samt — forsaavidt angaar Lønbestemmelserne — Finansloven for Finansaaret 1917 — 18.

Elevtiden varer mindst 1 Aar og afsluttes med en Prøve, der som Regel afholdes i April og Oktober. Uddannelsen forud for denne Prøve er dels praktisk, bestaaende i Indøvelse af Omgang med Patienterne, den fornødne almindelige Sygepleje og Udførelsen af den

paakrævede Husgerning og andet Arbejde i Hospitalets forskellige Afdelinger, dels Undervisning gennem Foredrag og Overhøring, ved hvilken anvendes en trykt Vejledning, som udleveres af Hospitalet, men som efter Kursusets Afslutning tilbageleveres.

Efter bestaaet Prøve, for hvilken der vil blive tildelt et Bevis, kan Eleverne ansættes som Plejere og Plejersker, ogsaa ved andre af Statens Sindssygehospitalet end det, hvor Uddannelsen har fundet Sted, forsaavidt Overlægen ønsker at antage Vedkommende.

Ann: Plejere og Plejersker, der har bestaaet Prøven i Sindssygepleje ved Københavns Kommunes Sindssygehospital (St. Hans Hospital ved Roskilde) kan efter 1/2 Aars forudgaaende tilfredsstillende Prøvetid ved et af Statens Sindssygehospitalet ansættes som Plejere og Plejersker uden at aflægge den almindelige foreskrevne Prøve. I Prøvetiden er Lønnen den samme som Elevlønnen i det andet Prøvehalvaar.

Hospitalet giver Bolig, saa vidt muligt Enkeltværelse, samt Kost i 3die Forplejningsklasse og Vask efter Hospitalets Regler.

Af Beklædning ydes for Mændene Uniform (Jakke, Vest, Benklæder og Kasket), for Kvinderne Tjenestekjole og Forklæder. I Elevtidens første 3 Maanedes gives dog kun ældre Klædningsstykker og kun forsaavidt saadanne findes.

Elevernes Løn fastsættes af Justitsministeriet. For Tiden lønnes mandlige Elever i det første Halvaar med 210 Kr., kvindelige Elever med 165 Kr. For den følgende Elevtid er Lønnen for Mænd 240 Kr. og for Kvinder 185 Kr. halvaarlig, indtil Prøven er bestaaet.

Plejere lønnes med 600 Kr. aarlig, stigende hvert andet Aar med 100 Kr. til 1200 Kr.

Plejersker lønnes med 450 Kr. aarlig, stigende hvert andet Aar med 50 Kr. til 700 Kr.

Enkelte Plejere kan være gifte, naar det findes foreneligt med Arbejdet. Gifte Plejere oppebærer foruden Pengelønnen 330 Kr. aarlig i Erstatning for Kost og Naturalier samt, hvis Hospitalet ikke yder Bolig, 300 Kr. aarlig i Erstatning for Bolig, Brændsel og Belysning.

Plejere, Plejersker og Elever, der forretter Nattjeneste, ydes der desuden et Løntillæg.

Naar Natplejepersonalet, saavel det kvindelige som det ugifte mandlige, afløses en Tid paa Grund af Ferier, eller fordi en Elev eller en anden af Plejepersonalet for Uddannelsens Skyld ansættes i Pladsen, beholder det sin Løn. Naar det derimod af andre Grunde for en Tid gaar over i Dagtjeneste, faar det Løn som Dagpersonalet, og den Plejer eller Plejerske, der overtager Nattjenesten, faar da den derfor bestemte Løn.

Eleveaarets første Halvaar er at opfatte som en Prøvetid, i hvilken en gensidig Opsigelsesfrist af 1 Maaned er gældende, regnet fra den sidste i en Maaned.

Derefter er der en gensidig Opsigelsesfrist af 3 Maaned, baade for Elever, Plejere og Plejersker, regnet fra den sidste i en Maaned.

Naar ikke ganske særlige Omstændigheder (i Eks. Sygdom eller for ringe Antal af Personale) hindrer det, vil Plejere og Plejersker faa 14 Dages Aarsferie samt 3 halve og 1 hel Fridag om Maaned (Natplejepersonalet 2 Frinætter om Maaned). Saa vidt muligt vil de nævnte maanedlige Fridage ogsaa blive givet Eleverne.

Elever, Plejere og Plejersker ansættes af Overlægen ved Kontrakt.

Personalet har Pensionsret ifølge Lov af 19 April 1907, idet dog Elevtiden ikke medregnes.

Ved Ankomsten maa helst medbringes Skab eller Kommode.